

[Janne Normann]

hvor hr. Poulsgaard taler, skal også have dette hensyn tilgodeset, og det tror jeg de får bedst med den nugældende lov.

Det andet hensyn, vi skal tage, er til alsidigheden, og jeg er også overbevist om, at alsidighedskriteriet bedst er opfyldt under den nugældende lov.

Hvad angår lovforslag nr. L 47, må jeg, ligesom fru Birte Weiss gjorde det, meget skarpt tage afstand fra de helt uunderbyggede anklager imod medarbejderne i Danmarks Radio, som er indeholdt i bemærkningerne til dette lovforslag.

Jeg må også på det kraftigste afvise tanken under nr. 9 om, at folketinget skal behandle klagesager. Det er pressen og de elektroniske medier, som er demokratiets vigtigste vogtere, og det vil selvfølgelig være helt u hensigtsmæssigt, at folketingsmedlemmer skal behandle klager til radiatorad.

Der er politisering nok i forvejen, og vi er i det radikale venstre ikke altid tilfredse med radiatoradets måde at fungere på, men forhåbentlig får vi snart et udbytte af arbejdet i den mediekommision, som flere talere har henvist til, og så glæder jeg mig til at se, hvordan vi kan lovgive for Danmarks Radio, så vi stadig væk får højnet kvaliteten af udsendelserne. Hvad angår kvalitet, er det altså minoritetshensyn og alsidigheden, jeg synes vi skal satse mest på.

Endelig vil jeg gerne sige om lovforslag nr. L 89, at den måde, revisionen virker på i øjeblikket, efter vores opfattelse er helt tilfredsstillende for en uafhængig institution som Danmarks Radio, så vi kan ikke gå ind for forslaget.

Arne Melchior (CD):

Det var ikke uden skuffelse, jeg måtte tage til efterretning, at kulturministeren svarede på mit spørgsmål i starten af debatten, at en radiolovsskitse eller et udspil fra regeringen ikke kan ventes, før mediekommisionen – det blev måske ikke direkte sagt, men det lå vel implicite i det – har afsluttet sit arbejde eller i hvert fald den del af sit arbejde. Ministeren nævnte jo, at der er sammenhæng i tingene, og det vil sige, at man ikke kan afgøre de luftbårne mediers sag og sager i kommissionen hver for sig. Der vil med andre ord gå en betydelig årrække. Det synes jeg er skuffende. Jeg skal ikke, som fru Birte

Weiss har gjort det i anden sammenhæng – det skal jeg straks komme ind på – læse tilbage, hvad tidligere ministre har stillet i ud-sigt. O.k., vi må jo leve med radioloven, så længe vi har den, og uden at socialdemokratiet tager stilling, kan der vel ikke gennemføres ændringer i den – vi ser frem til, at det sker så snart som muligt – men jeg vil gerne henstille til ministeren at overveje, om ikke visse ting kunne ændres, selv i afventen på mediekommisionens udtalelser om formentlig nogle helt andre ting. Men det må vi tage til efterretning.

Hvad jeg derimod ikke kan tage til efterretning, er fru Birte Weiss' måde at citere på. Jeg finder det grufuldt forbløffende, at fru Birte Weiss er så ringe til at læse indenad. Fru Birte Weiss har jo selv nævnt sp. 7616, men jeg tror ikke, hun fik sagt, at det er fra folketingsåret 1978–79; vort forslag har været behandlet også i folketingsåret 1979–80, men nu går vi altså tilbage til 1978–79, sp. 7616. I slutningen af hr. Erhard Jakobsens indlæg dengang sagde hr. Erhard Jakobsen de ord, som fru Birte Weiss læste op.

Nu er det jo sådan, at når man taler fra en talerstol, kan man jo ikke diktere kommaer, tankestreger og udråbstegn. Enhver, der har læst talen, og som i øvrigt kan bare rimeligt dansk – og det har jeg indtil denne dag troet at fru Birte Weiss kunne – kan selvfølgelig læse den sætning, som blev citeret, som den skal læses. Der står nemlig:

»Med disse bemærkninger skal jeg anbefale« – indskud: tankestreg – »ikke at gennemføre forslaget,« – det er ikke det, jeg anbefaler – »for det vidste vi jo det ikke ville blive«. Hr. Erhard Jakobsen sagde jo i indledningen af sin tale, at det ingen chance har for at blive vedtaget, således som partistillingen er. Og så fortsætter sætningen: men til gengæld anbefaler jeg, at man i udvalget giver sig grundig tid til at arbejde med disse tanker og ideer.

Det er det, der står, og det ved fru Birthe Weiss selvfølgelig udmærket, og det kan ikke nytte, hun kommer herop om lidt og siger, at tankestregerne står der ikke. Hr. Erhard Jakobsen er ikke forpligtet til at læse korrektur på Folketingstidende og få indføjet de semikolonier og de tankestreger, men enhver med den intelligens, der kan forventes af et radiokyndigt medlem som fru Birte Weiss, ved efter læsningen af talen, som jeg ikke har tid